

Republika Hrvatska
Općinski sud u Pazinu
Stalna služba u Poreču-Parenzo
Turistička 2, 52440 Poreč-Parenzo

Poslovni broj: P-218/2025-17

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Pazinu, Stalna služba u Poreču-Parenzo, po sucu toga suda Vlatki Markuš, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Mirne Budija, OIB: 38173742989, iz Poreča, Musalež 106, zastupane po punomoćnici Nadi Magdić, odvjetnici u Ogulinu, protiv tužene Privredne banke Zagreb d.d., OIB: 02535697732, Zagreb, Radnička cesta 50, zastupane po punomoćnicima Odvjetničkog društva Šooš Maceljki, Mandić, Stanić & Partneri d.o.o. Zagreb, radi utvrđenja i isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene dana 10. lipnja 2026., u prisutnosti zamjenice punomoćnika tužitelja Ksenije Rajković, odvjetnice u Poreču i zamjenika punomoćnika tuženika Tonija Pranjica, odvjetnika u Poreču, 06. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Utvrđuje se da je u Ugovoru o kreditu broj 9012129269, koji je sklopljen dana 29.11.2006. godine između tužiteljice Mirne Budija iz Poreča, Musalež 106 (ranije iz Poreča, A.V.Arsena 10) i tuženika Privredna banka Zagreb d.d. Zagreb, Radnička cesta 50 (ranije iz Zagreba, Ulica Franje Račkoga 6), dio ugovorne odredbe iz članka 10. "Prijevremena otplata kredita", koja glasi:

"... U tom slučaju korisnik kredita dužan je platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima banke važećim na dan prijevremene otplate," nepoštena i ništetna.

II Nalaže se tuženoj da tužiteljici isplati novčani iznos od 1.396,80 eura (tisuću tristo devedeset šest eura i osamdeset centi), sa zateznim kamatama koje teku od dana 30.11.2012. godine do isplate:

za razdoblje od 01.07.2011. do 31.07.2015. godine po stopi od 12% godišnje,
za razdoblje od 01.08.2015. do 31.12.2015. godine po stopi od 8,14% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2016. do 30.06.2016. godine po stopi od 8,05% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2016. do 31.12.2016. godine po stopi od 7,88% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2017. do 30.06.2017. godine po stopi od 7,68% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2017. do 31.12.2017. godine po stopi od 7,41% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2018. do 30.06.2018. godine po stopi od 7,09% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2018. do 31.12.2018. godine po stopi od 6,82% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2019. do 30.06.2019. godine po stopi od 6,54% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2019. do 31.12.2019. godine po stopi od 6,30% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2020. do 30.06.2020. godine po stopi od 6,11% godišnje,

za razdoblje od 01.07.2020. do 31.12.2020. godine po stopi od 5,89% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2021. do 30.06.2021. godine po stopi od 5,75% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2021. do 31.12.2021. godine po stopi od 5,61% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2022. do 30.06.2022. godine po stopi od 5,49% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2022. do 31.12.2022. godine po stopi od 5,31% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2023. do 30.06.2023. godine po stopi od 5,50% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2023. do 31.12.2023. godine po stopi od 7,00% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2024. do 30.06.2024. godine po stopi od 7,50% godišnje,
za razdoblje od 01.07.2024. do 31.12.2024. godine po stopi od 7,25% godišnje,
za razdoblje od 01.01.2025. do 30.06.2025. godine po stopi od 6,15% godišnje,
a nakon toga po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

III Nalaže se tuženoj da tužiteljici naknadi parnične troškove u iznosu od 979,64 eura (devetsto sedamdeset devet eura i šezdeset četiri centa) sa zateznim kamatama od dana donošenja presude pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope, odnosno kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granične kamatne stope proizašle iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje operacije refinanciranja Europske središnje banke, za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi da je kao korisnik kredita s tuženikom kao bankom sklopio ugovor o kreditu broj 9012129269 dana 29. studenog 2006. kojim joj je odobren stambeni kredit u kunskoj protuvrijednosti od 197.000,00 CHF po srednjem tečaju banke za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita, na rok otplate od 240 mjeseci. Navodi da je u članku 10. "prijevremena otplata kredita" navedenog ugovora ugovoreno da korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog u točki 7.1. ugovora u cijelosti ili djelomično sukladno aktima banke, ali da je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku te da je u tom slučaju dužan platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima banke važećim na dan prijevremene otplate. Navodi da Zakon o zaštiti potrošača (NN 41/14 i 110/15) kao i Zakon o zaštiti potrošača (NN 96/03) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora, propisuje da je nepoštена odredba kojom se potrošaču nameće određena obveza a da potrošač prije sklapanja ugovora nije bio u mogućnosti upoznati se s tom odredbom te da je trgovac bio dužan, prije nego što potrošač sklopi ugovor ili bude obavezan odgovarajućom ponudom, zatražiti izričit pristanak potrošača za bilo koje dodatno plaćanje koje bi potrošač bio dužan izvršiti osim iznosa koji je ugovoren

kao protučinidba za glavnu činidbu trgovca. Ističe da je navedena odredbe Zakona o zaštiti potrošača u skladu s Direktivom vijeća EU 93/13 od 05. travnja 1993. Nadalje navodi da Zakon o obveznim odnosima (ZOO/05) propisuje da korisnik kredita može vratiti kredit i prije roka određenog za vraćanje, ali je o tome dužan unaprijed obavijestiti banku, te da je u tom slučaju korisnik kredita dužan naknaditi štetu ako ju je davatelj kredita pretrpio, a da u slučaju vraćanja kredita prije roka banka ne može uračunati kamate za vrijeme od dana vraćanja do dana kada ga je po ugovoru trebalo vratiti. Navodi da je predmetni kredit prijevremeno zatvorila 30. studenog 2012., a tužena joj je obračunala i naplatila naknadu za prijevremeni povrat kredita u iznosu od 1.396,80 eura. Tvrdi da je ugovorna odredba o izlaznoj naknadi za slučaj prijevremene otplate kredita nepoštena jer da se o njoj nije pregovaralo pa da je uzrokovala neravnotežu između prava i obveza ugovornih strana na njenu štetu, zbog čega je ništetna. Radi navedenog predložila je da sud donese presudu kojom bi utvrdio predmetnu ugovornu odredbu ništetnom te naložio tuženoj isplatu novčanog iznosa koji je platila na ime takve odredbe zajedno sa zateznim kamata tekućim od dana izvršenog plaćanja pa do isplate.

2. Tužena u odgovoru na tužbu prije svega ističe prigovor zastare u odnosu na istaknuti regresni zahtjev od 1.396,80 eura jer da nema osnove za fiksiranje dospijeća, a posljedično i početka tijeka zastare, uz dan pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ništetnost pojedine ugovorne odredbe kako to proizlazi iz presude Suda Europske unije C-561/21 od 25. travnja 2024. Navodi da je isti stav potvrdio i Visoki trgovački sud Republike Hrvatske presudom PŽ-2637/23 od 09. travnja 2024. Nadalje u cijelosti osporava kako osnov tako i visinu tužbenog zahtjeva navodeći da je tužba u cijelosti neosnovana. Prije svega osporava osnovanost deklaratornog tužbenog zahtjeva, te u bitnom navodi da je ugovaranje naknade za prijevremenu otplatu kredita izrijeckom dopušteno pozitivnim propisima, da takva naknada nije nepoštena, a posljedično niti ništetna, da ne uzrokuje neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, te da je transparentna. S obzirom na to ističe da sud mora provesti test nepoštenosti, te uzeti u obzir da li je sporna ugovorna odredba jasna, lako razumljiva i lako uočljiva, a nakon toga utvrditi i druge okolnosti prije i prilikom sklapanja ugovora u smislu članka 81. Zakona o zaštiti potrošača. Tvrdi da je tužiteljici isplaćen kredit u iznosu od 197.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti, pa da iznos naknade od 1.396,80 eura ne može uzrokovati neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice. Čak i kada bi sporna odredba uzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, da je *prima facie* vidljivo kako se naplaćeni iznos naknade ne bi mogao smatrati značajnim u smislu članka 81. stavak 1. Zakona o zaštiti potrošača. Na kraju ističe da je sporna naknada naplaćena u skladu s Općim uvjetima poslovanja tužene, obračunata i naplaćena sukladno objavljenoj Tarifi, odnosno Općim uvjetima poslovanja tužene s kojim Općim uvjetima je tužiteljica prilikom potpisa predmetnog ugovora bila upoznata te pristala na njihovu primjenu. Obzirom da je primjena Općih uvjeta ugovorena predmetnim ugovorom o kreditu, te da su ti Opći uvjeti javno objavljeni na internetskim stranicama tužene tvrdi da je jasno kako je primjena njenih Općih uvjeta valjano i zakonito ugovorena i da su samim time i valjane odredbe Općih uvjeta kojim je predviđena naplata naknade za prijevremenu otplatu kredita. Isto tako osporava zahtjev za isplatu zateznih kamata kako je to specificirano tužbenim zahtjevom jer da se ona (tužena) ne može smatrati nepoštenim stjecateljem budući je tijekom otplate kredita u svemu postupala u skladu s propisima kojima je strogo regulirano njeno poslovanje pa se stoga eventualno može smatrati

poštenim stjecateljem. Radi navedenog predložila je da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u: ugovor o kreditu (6-14), Opće uvjete poslovanja s građanima tužene (30-38), saslušao je tužiteljicu (48-49), izvršen je uvid u zahtjev za prijevremenu otplatu kredita (57-61).

4. U vezi s ovako provedenim dokaznim postupkom sud je prema svojem uvjerenju, a na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka odlučio kao u izreci presude.

5. U ovom postupku nije sporno da je sklopljen ugovor o kreditu broj 9012129269 dana 29. studenog 2006. (6-13) između tužene kao banke i tužiteljice kao korisnika kredita, solemniziranog po javnom bilježniku Đordanu Pahoviću iz Poreča broj OU-951/06 od 29. studenog 2006., na iznos od 197.000,00 CHF u kunsjoj protuvrijednosti po srednjem tečaju za CHF tečajne liste banke važeće na dan korištenja kredita na rok otplate od 240 mjeseci za kupnju stambenog objekta.

Nadalje nije sporno da je tim ugovorom u točki (ili članku) 10. ugovorena prijevremena otplata kredita s time da je o tome korisnik kredita dužan obavijestiti banku te platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita u visini utvrđenoj aktima Banke važećim na dan prijevermene otplate. Nije ni sporno da je tužiteljica prijevremeno zatvorila predmetni kredit 30. studenog 2012. kojom prilikom joj je tužena obračunala i naplatila naknadu za prijevremenu otplatu kredita u iznosu od 1.396,80 eura (59-61).

Nakon davanja odgovora na tužbu tužena više nije osporavala visinu tužbenog zahtjeva već samo osnov.

6. Ono što je sporno i što je u ovom postupku bilo potrebno utvrditi pitanje je da li je predmetna točka 10. Ugovora o kreditu 9012129269 nepoštena i kao takva ništetna, pa bi tužena bila u obvezi vratiti iznos koji je temeljem nje naplatila tužiteljici.

7. Tužiteljica tvrdi da je sporna odredba nepoštena jer se o njoj nije pregovaralo pa je uzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na njenu štetu, zbog čega je ništetna. Da je radi toga tužena stekla predmetni iznos od 1.396,80 eura bez osnove iz kojeg razloga joj je, a sukladno članku 1111. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23 i 155/23 – u nastavku ZOO) dužna vratiti i to zajedno sa zateznim kamatama tekućim od dana stjecanja pa do isplate.

8. Tužena tvrdi da je ugovaranje naknade za prijevremenu otplatu kredita bilo u skladu s pozitivnim propisima i kao takvo dopušteno, da ta naknada nije uzrokovala neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice, te da je ta naknada bila transparentna.

9. Odredba članka 96. st. 1. Zakona o zaštiti potrošača (NN 79/07, 125/07, 79/09, 89/09, 133/09, 78/12, 56/13, 41/14 – u ZZZP/07) koji je bio na snazi u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora propisuje da ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na

štetu potrošača. Stavak 2. istog članka propisuje da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je tu odredbu unaprijed formulirao trgovac, zbog čega potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako je riječ o odredbi unaprijed formuliranog standardnog ugovora trgovca.

Odredba članka 99. ZZP-a/07 propisuje da nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni poštene, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive.

Odredba članka 102. stavak 1. ZZP-a/07 propisuje da je nepoštena ugovorna odredba ništetna.

10. Iz ugovora o kreditu (6-13) proizlazi da se radi o tipskom ugovoru koji u točki 10. sadrži spornu odredbu koja je transparentna, ali nije jasna i razumljiva.

11. Tužiteljica u svom iskazu (48-49) navodi da prilikom pregovaranja s bankom o predmetnom kreditu nije imala utjecaj na sadržaj toga ugovora, da je banka sve pripremila. Da njoj nije ni palo na pamet da pregovara o sadržaju, a niti joj je itko od službenika banke kao ni javni bilježnik bilo što napomenuo o naknadi za prijevremenu otplatu kredita. Da je tek kod prijevremene otplate kredita proizašlo da je dužna platiti naknadu za prijevremenu otplatu kredita što je učinila kako bi otplatila kredit kojeg se je htjela riješiti a banka joj je to uvjetovala plaćanjem sporne naknade. Još je izjavila da prilikom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu ugovor nije pročitala već joj ga je pročitao javni bilježnik, ali da tada nije opazila odredbu o izlaznoj naknadi, a niti ju je na nju javni bilježnik upozorio. Isto tako je izjavila da nije uočila odredbu o primjeni Općih uvjeta poslovanja banke, a niti je te Opće uvjete pročitala. Na kraju je izjavila da je u vrijeme sklapanja predmetnog ugovora o kreditu radila u poduzeću svoga supruga kao turistički radnik, u sklopu kojeg je bila mjenjačnica, pizzerija, kafić, a bavilo se je i prijevozom brodovima.

12. Iz ovakvog iskaza tužiteljice sud zaključuje da ona s tuženom u vezi sporne odredbe nije pojedinačno pregovarala što znači da na nju nije imala utjecaj kao niti na njezin sadržaj.

Naime, ugovorna odredba potrošaču ne mora biti samo gramatički razumljiva već potrošaču mora na transparentan način biti objašnjeni razlozi i pojedinosti ugovornog mehanizma tako da se na temelju točnih i razumljivih kriterija mogu predvidjeti ekonomske posljedice koje iz toga za njega proizlaze.

13. Nadalje, iz sporne ugovorne odredbe kao i iz cijelog ugovora ne proizlazi opravdanost ugovaranja takve naknade (u visini utvrđenoj aktima banke važećim na dan prijevremene otplate). Ona ne sadrži konkretan opis troškova, niti usluga koji se plaćanjem sporne naknade naplaćuju u vrijeme prijevremene otplate kredita, kao ni pretpostavke pod kojima se ti troškovi mogu promijeniti. Sama činjenica da je visina naknade za prijevremenu otplatu kredita određena internim aktom banke važećim na dan prijevremene otplate govori u prilog tome da takvom ugovorenom naknadom za prijevremenom otplatom kredita nisu "pokriveni" stvarni troškovi koje je tužena imala pri obradi svakog pojedinog takvog zahtjeva, jer bi u tom slučaju naknada bila ugovorena u nominalnom iznosu.

Sve to ukazuje na činjenicu da je sporna odredba ništetna jer ju je kao i cijeli ugovor pripremila tužena o kojoj odredbi s tužiteljicom nije pojedinačno pregovarala, koja odredba nije bila jasna niti razumljiva i kao takva je izazvala znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu tužiteljice.

14. Neosnovano tuženik navodi da tužiteljica u ovom slučaju ne uživa pravnu zaštitu. Naime odredbama čl. 1021. do 1024. ZOO-a kao ni tada važećem Zakonu o bankama (NN 84/02, 141/06) nije predviđeno plaćanje naknade za prijevremenu otplatu kredita, već se plaćanje naknade moralo ugovoriti, pa je riječ o odredbama koje nisu izuzete iz područja primjeni odredbi ZZP/07 o zaštiti od nepoštenih ugovornih odredbama. Dakle, iako tužena pravilno navodi da nije bilo zabranjeno, niti na drugi način ograničeno, ugovaranje odredbe o plaćanju naknade za prijevremenu otplatu kredita, isto je nepovoljno utjecalo na pravni položaj tužiteljice kao potrošača u odnosu na onaj položaj koji je bio predviđen u dispozitivnom nacionalnom pravu.

15. Tužena je istaknula prigovor zastare. Takav prigovor nije osnovan.

U konkretnom slučaju radi se o stjecanju bez osnove za koju se primjenjuje petogodišnji rok zastarijevanja predviđen člankom 225. ZOO-a. U ovom slučaju se radi o restitucijskom zahtjevu temeljem članka 323. st. 1. ZOO-a, u kojem slučaju zastara počinje teći od dana utvrđenja ništetnosti ugovora ili pojedinih njegovih odredbi. Takvo pravno shvaćanje je prihvaćeno na sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Su-IV-47/20 održanoj 30. siječnja 2020., što znači da zastarijevanje počinje teći od dana donošenja prvostupanjske presude u ovoj pravnoj stvari.

16. Radi svega navedenog kao i s obzirom na činjenicu da tužena nije osporila visinu tužbenog zahtjeva valjalo je u potpunosti prihvatiti tužbeni zahtjev temeljem odredbe članka 1111. ZOO-a, sa zateznom kamatom tekućom od dana stjecanja temeljem članka 1115. ZOO-a.

17. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl. 154. st. 5. Zakona o parničnom postupku (Službeni list SFRJ 4/77, 36/77, 36/80, 6/80, 69/82, 43/82, 58/84, 74/87, 57/89, 20/90, 27/90, 35/91, "Narodne novine" 53/91, 91/92, 112/99, 129/00, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 96/08, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 – u nastavku ZPP) s obzirom na vrijednost predmeta spora od 1.396,80 eura, te s obzirom da tužiteljicu zastupa punomoćnica koja je odvjetnica, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

Sud je tužiteljici priznao trošak sastava tužbe, zastupanje na ročištima 14. listopada 2025., 12. ožujka 2026. i 10. lipnja 2026. u iznosima od po 200,00 eura (Tbr. 7.), trošak PDV-a od po 25% na te iznose tj. od po 25,00 eura (Tbr.46.), trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 26,55 eura, te na presudu u zatraženom iznosu od 53,09 eura, ukupno 979,64 eura.

Sud tužiteljici nije priznao trošak sastava podnesaka od 13. listopada 2025., 11. ožujka 2026. i 26. svibnja 2026. iz razloga što je navode iz tih podnesaka mogla usmeno iznijeti na ročištima koja su joj priznata u trošak.

18. Radi svega navedenog sud je presudio kao u izreci.

U Poreču-Parenzo 06. srpnja 2026.

S u d a c:
Vlatka Markuš

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba županijskom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, a rok za žalbu je 15 dana i počinje teći danom dostave presude. Stranci koja je pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, kao i stranci koja nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a bila je uredno pozvana, smatrat će se da je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje. Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, rok za žalbu teče od dana dostave prema odredbama Zakona o dostavi pismena.

Presuda istaknuta na internetskoj stranici e-oglasne ploče sudova dana 06. srpnja 2026.

Broj zapisa: **9-3088a-5a2bf**

Kontrolni broj: **00fa5-02c93-24bbe**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Pazinu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.